

[Formanden.]

sig i sine unge Dage draget af Lærergeringen og virkede en Aarrække efter 1914 som Lærer i Bogense, den By, der blev det faste Punkt i hans Skæbne baade som Lærer og Politiker.

Det var Venstres Ungdomsorganisation, der blev Gropladsen for hans Evner. Allerede i 1912 blev han Formand for Venstres Ungdom i Odense, i 1917 blev han Formand for Venstres Ungdom i Nordvestfyn, og i 1922—23 Formand for Venstres Ungdoms Landsorganisation.

Af dette Ting blev han Medlem i 1926 og fik her mange og store Opgaver. Han interesserede sig saaledes stærkt for Skole-spørgsmaal og var i mange Aar Medlem af Lønningsudvalget og Lønningsraadet. Hans levende Interesse for sociale Spørgsmaal førte ham i 1945 til Posten som Socialminister.

Hans politiske Skæbne formede sig i rolig og harmonisk Vækst, indtil han ramtes af en Tunghørhed, der tvang ham bort fra en Forgrundsplads i det politiske Arbejde. Han tilhørte en Generation, der maatte arbejde haardt, og nu har en alt for tidlig Død sat Punktum for hans flittige Gerning.

Vi udtaler i Ærbødighed: Æret være Søren P. Larsens Minde.

(Medlemmerne paahørte staaende Formandens Mindetale).

Formanden: Paa den af Indenrigsministeriet i Medfør af Valglovens § 51 udarbejdede Liste findes opført som 1ste Stedfortræder for Venstre for Odense Amt:

Landsretssagfører Markus Finn Poulsen.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Anvisning af Værelser og Afgift af Værelser har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremsettelse af Lovforslag.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen):

Jeg skal tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Hjemmeværnets Ordning.*

Spørgsmaalet om Oprettelsen af et lovfæstet Hjemmeværn er ikke nyt. Det har

været drøftet i en Aarrække, og der blev, medens Ministeriet Knud Kristensen fungerede, fremsat Ønske om, at et lovfæstet Hjemmeværn snarest maatte blive tilvejebragt. Ministeriet Knud Kristensens Forsvarsminister, det ærede Medlem Hr. Harald Petersen, hævdede heroverfor den Opfattelse, at Spørgsmaalet om et lovfæstet Hjemmeværn maatte udsættes, indtil Forsvarskommissionen havde afsluttet sine Forhandlinger om en ny Forsvarsordning.

Da jeg tiltraadte som Forsvarsminister, var der derfor af min Forgænger hverken paa den ene eller den anden Maade truffet Forberedelser til et lovfæstet Hjemmeværn. Der var ikke bestilt eller foretaget Indkøb af Vaaben eller anden Udrustning til et lovfæstet Hjemmeværn af den ene eller den anden Størrelse. Inden for den nuværende Regering har der i nogen Tid været et Ønske om at faa undersøgt, om det vilde være muligt at skabe et lovfæstet Hjemmeværn, førend Forhandlingerne i Forsvarskommissionen er bragt til en Afslutning. Under det Arbejde, der i den Anledning blev foretaget, fremhævede saavel Generalkommandoen som Søværnskommandoen, at det af rent faglige, militære Grunde vilde være det bedste, dersom et Hjemmeværn først oprettedes, naar Arbejdet i Forsvarskommissionen var saa langt fremme, at det vilde være muligt at forhandle om et Hjemmeværns Tilpasning til en helt ny Forsvarsordning. Jeg har været enig med Generalkommandoen og Søværnskommandoen, men ingen af os har naturligvis kunnet være i Tvivl om, at der ogsaa var andre Grunde end de rent fagligt militære, som kunde komme i Betragtning, naar der skulde tages Stilling til, hvornaar Hjemmeværnet skulde oprettes.

Efter en Forhandling i et Ministermøde sammenkaldte jeg Forsvarskommissionen og bad gennem dens politiske Repræsentanter Partierne om en Udtalelse. Jeg meddelte, at der for Regeringen ikke var nogen Tvivl om, at et Hjemmeværn var paakrævet. Der kunde efter Regeringens Mening kun være Grundlag for Tvivl om Tidspunktet for Oprettelsen. Jeg fremhævede desuden, at ved Behandlingen af Sagen maatte Hensynet til den Maade, hvorpaa Udlandet vilde bedømme en Udsættelse blot i nogle Maaneder, komme ind i Overvejelserne. Regeringen lægger Vægt paa, at der ikke tages Beslutninger, som kan fremkalde Misforstaaelser vedrørende dens Indstilling over for Genopbygningen af et dansk Forsvar. Regeringen har afgivet Erklæring om og har faaet Rigsdagens Tilslutning til, at bliver Danmark angrebet, da vil det forsvare sig. I